ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

9. detsember 2010 *

Kohtuasjas T-303/08,

Tresplain Investments Ltd, asukoht Tsing Yi, Hongkong (Hiina), esindaja: *barrister* D. McFarland,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: J. Novais Gonçalves,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Hoo Hing Holdings Ltd, asukoht Romford, Essex (Ühendkuningriik), esindaja: *barrister* M. Edenborough,

mille ese on hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 7. mai 2008. aasta otsuse peale (asi R 889/2007-1), mis käsitleb Hoo Hing Holdings Ltd ja Tresplain Investments Ltd vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

kohtuotsuse tegemise ajal koosseisus: koja esimees E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Papasavvas ja A. Dittrich (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 30. juulil 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 18. detsembril 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 1. detsembril 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades taotlust liita käesolev kohtuasi suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides kohtuasjaga T-300/08, mille menetlusse astuja hagiavaldus saabus Üldkohtu kantseleisse 27. augustil 2008,

arvestades hageja ja Siseturu Ühtlustamise Ameti poolt kohtuasjade liitmise taotluse kohta esitatud märkusi, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 10. novembril 2008 ja 14. oktoobril 2008,

arvestades kirjaliku menetluse uuendamise taotlust ning menetlusse astuja esitatud uusi väiteid, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 6. augustil 2009,

arvestades hageja märkusi nimetatud taotluse kohta, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 22. septembril 2009,

arvestades Üldkohtu määratud uute väidete esitamise tähtaega,

arvestades menetlusse astuja uusi väiteid sisaldavaid seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 17. detsembril 2009,

arvestades hageja ja Siseturu Ühtlustamise Ameti neid märkusi menetlusse astuja uute väidete kohta, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 13. jaanuaril 2010 ja 18. jaanuaril 2010,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel teha otsuse ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

otsuse

Asjaolud

1 Hageja Tresplain Investments Ltd esitas 29. aprillil 1996 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

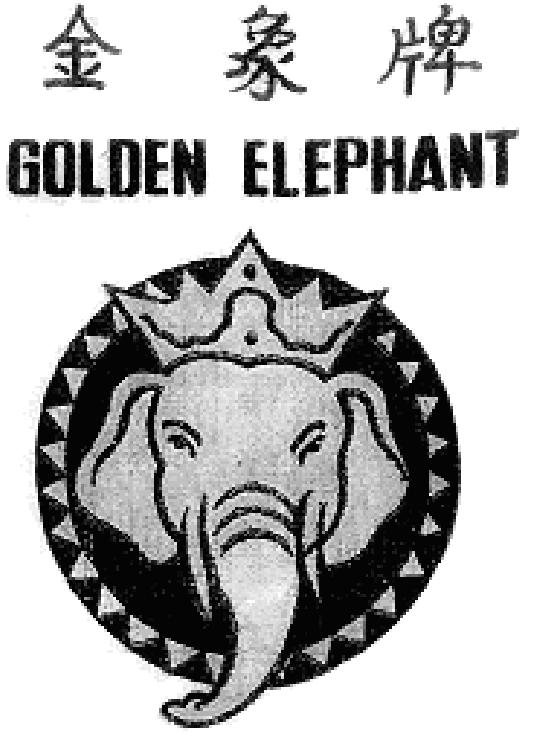
2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

3 Kaup, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuulub 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (läbi vaadatud ja muudetud kujul) klassi 30 ja vastab kirjeldusele „riis”.

4 Ühenduse kaubamärk registreeriti hageja taotlusel 4. veebruaril 1999 numbri 241810 all (edaspidi „vaidlusalune ühenduse kaubamärk”).

5 Menetlusse astuja Hoo Hing Holdings Ltd esitas 5. augustil 2005 vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse. Esiteks tugines ta määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktile a (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt a) koosmõjus määruse nr 40/94 artikliga 5 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 5) selle sätte enne 10. märtsi 2004 kehtinud redaktsioonis, mida muudeti nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 422/2004, millega muudetakse määrust nr 40/94 (EÜT L 70, lk 1; ELT eriväljaanne 17/02, lk 3). Teiseks tugines ta määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktile b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b). Kolmandaks viitas ta määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktile c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt c) koosmõjus sama määruse artikli 8 lõikega 4 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4). Selles osas märkis ta, et tähise hõivamist (*passing off*) reguleerivad õigusnormid annavad talle Ühendkuningriigis õiguse keelata vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kasutamine järgmise talle kuuluva registreerimata kujutismärgi alusel, mida ta on 1988. aastast alates Ühendkuningriigis kasutanud riisi tähistamiseks (edaspidi „varasem kaubamärk”):

6 Ühtlustamisameti tühistamisosakonna 16. aprilli 2007. aasta otsusega lükati kehtetuks tunnistamise taotlus tagasi. Tühistamisosakond leidis seoses kehtetuks tunnistamise põhjusega, mis tuleneb määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktist c koosmõjus sama määruse artikli 8 lõikega 4, et selles küsimuses, kas määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 tähenduses on menetlusse astuja varasemad õigused omandatud, on oluline vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäev ehk 29. aprill 1996, mitte päev, mil asjaomast tähist Ühendkuningriigis esimest korda kasutati. Tühistamisosakonna arvates oli menetlusse astuja piisavalt tõendanud, et asjaomaseks kuupäevaks oli varasemat kaubamärki kasutatud ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses. Siiski leidis ta, et arvestades varasema kaubamärgi all müüdava riisi tähtsusetut turuosa, ei ole menetlusse astuja tõendanud, et asjaomane avalikkus on omistanud varasemat kaubamärki kandvatele kaupadele teatava mainevääruse (*goodwill* ehk klientide ligimeelitamise võime, vt allpool punkt 101). Seega ei ole menetlusse astuja tõendanud, et tähise hõivamise peale esitatav hagi võimaldaks tal vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kasutamise keelata.

7 Menetlusse astuja esitas 8. juunil 2007 ühtlustamisametile tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

8 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda tühistas 7. mai 2008. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") tühistamisosakonna otsuse, tunnistas vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kehtetuks ning jättis menetluskulud hageja kanda.

9 Apellatsioonikoda leidis, et määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punkti c koosmõjus selle määruse artikli 8 lõikega 4 tingimused on täidetud ning tunnistas vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi sel alusel kehtetuks.

10 Apellatsioonikoda märkis, et inglise kohtupraktikas väljakujundatud *common law* alusel tähise hõivamise peale esitatava hagi põhistamiseks peab kehtetuks tunnistamise taotleja tõendama esiteks seda, et ta on asjaomase registreerimata kaubamärgi alusel omandanud turul mainevääртuse või maine ning et neid kaupu tuntakse teatava eristava osa põhjal ära, teiseks seda, et ühenduse kaubamärgi omanik on kaupu (tahtlikult või mittetahtlikult) eksitaval viisil esitanud nii, et asjaomane avalikkus arvab või võib arvata, et ühenduse kaubamärgi omaniku poolt müügiks pakutavad kaubad on kehtetuks tunnistamise taotleja kaubad, ja kolmandaks seda, et seoses ühenduse kaubamärgi omaniku kaupade eksitaval viisil esitamisega on tal tekkinud või võib tekkida kahju.

11 Apellatsioonikoda jagas tühistamisosakonna seisukohta, et ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäev on asjakohane kuupäev, mille seisuga varasema tähisega seotud õigused peavad olema omandatud.

12 Apellatsioonikoda rõhutas, et menetlusse astuja esitatud tõendid tõendavad tegelikku ja aktiivset kaubandustegevust, mis hõlmab teatavate riisi eriliikide importi Ühendkuningriiki ning nende müüki Hiina ja Tai toitlustusettevõtjatele. Seega on tähist määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 tähenduses kaubanduses kasutatud.

13 Apellatsioonikoda märkis, et menetlusse astuja esitatud tõenditest nähtub, et varasemat kaubamärki on Ühendkuningriigis (Londonis ja selle naaberkrahvkondades Kentis ja Bedfordshire's) kasutatud. Lisaks kinnitas menetlusosalise vande all antud seletus riisi müüki teistes Ühendkuningriigi suurlinnades, nagu Manchesteris, Liverpoolis, Birminghamis, Glasgow's ja Bristolis asuvatele klientidele. Seega on menetlusse astuja tõendanud, et varasemat kaubamärki kasutatakse ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 tähenduses.

14 Apellatsioonikoda leidis, et menetlusse astuja on tõendanud, et kõnealused õigused on omandatud enne ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 punkti a (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punkt a) tähenduses.

15 Mis puutub määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 punktis b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punkt b) ette nähtud tingimust, mille kohaselt peab registreerimata tähis andma omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine, siis märkis apellatsioonikoda järgmist.

16 Menetlusse astuja on tõendanud piisava maineväärtuse olemasolu, mille tema ettevõte on seoses riisi eriliikide müümisega vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäeva seisuga omandanud. Tühistamisosakond määras maineväärtuse tõendamise suhtes inglise õiguses tähise hõivamise peale esitatava hagi puhul ette nähtud tõendamiskriteeriumidest rangemad kriteeriumid.

17 Samuti leidis apellatsioonikoda, et vaidlusalune ühenduse kaubamärk kujutab endast eksitaval viisil esitatud varasemat kaubamärki. Ta märkis selles osas, et asjaomased kaubad on identsed. Sama kehtib asjaomaste kaubamärkide sõnaliste osade kohta. Viimased on foneetiliselt ja kontseptuaalselt identsed ning visuaalselt väga sarnased. Seega ei ole avalikkus paratamatult võimeline asjaomaseid tähiseid eristama ning varasema kaubamärgiga kokku puutunud tarbijad samastavad vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi all hageja turustatava riisi menetlusse astuja turustatava riisiga.

18 Lisaks leidis apellatsioonikoda, et kuna menetlusse astuja on tõendanud, et mainevääртus on Ühendkuningriigis omandatud seoses varasema kaubamärgiga, mis on identseid kaupu kaitsva vaidlusaluse ühenduse kaubamärgiga väga sarnane, siis on mõistlik järeldada, et menetlusse astujal võib tekkida kahju.

19 Mis puutub kehtetuks tunnistamise taotlusse niivõrd, kuivõrd seda põhjendatakse määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktiga a koosmõjus asjaomase määruse artikliga 5, siis leidis apellatsioonikoda „sissejuhatavas märkuses", et see on vastuvõetamatu. Ta täpsustas vaidlustatud otsuse punktis 19, et kuna kehtetuks tunnistamise taotlus esitati 5. augustil 2005, siis oli määruse nr 40/94 kohaldatav redaktsioon see redaktsioon, mis sisaldas määrusega nr 422/2004 absoluutse kehtetuks tunnistamise põhjuste suhtes sisse viidud muudatusi ning et uus kohaldatav määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkt a viitas üksnes määruse nr 40/94 artiklile 7 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 7), mis käsitleb absoluutseid keeldumispõhjuseid, mitte aga enam sama määruse artiklile 5, mis käsitleb isikuid, kes võivad olla ühenduse kaubamärgi omanikud.

20 Lõpuks ei ole apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses käsitlenud määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktil b põhinevat menetlusse astuja argumenti.

21 Menetlusse astuja esitas 1. augustil 2008 Üldkohtule vaidlustatud otsuse peale hagi. Ta palus selles hagis vaidlustatud otsus tühistada põhjusel, et apellatsioonikoda oli tunnistanud vastuvõetamatuks väite, mis tugineb määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis a ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjusele. Menetlusse astuja palus samuti muuta vaidlustatud otsust nii, et tema väited, mis tuginevad vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjustele, ning vaidlustatud otsuse muutmise taotlus tunnistataks vastuvõetavaks

ja põhjendatuks, ning nii, et vaidlusalune ühenduse kaubamärk tunnistatakse ühe või teise või mõlema asjaomase täiendava väite põhjal kehtetuks.

22 Üldkohus lükkas selle hagi vastuvõetamatuse tõttu tagasi (Üldkohtu 14. juuli 2009. aasta määrus kohtuasjas T-300/08: Hoo Hing *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Tresplain Investments (Golden Elephant Brand), kohtulahendite kogumikus ei avaldata). Üldkohus leidis sisuliselt, et määruse nr 40/94 artikli 63 lõike 4 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 4) alusel ei saanud Hoo Hing Üldkohtule hagi esitada, kuna apellatsioonikoja otsusega rahuldati kõik tema nõuded (eespool viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand, punkt 37).

Poolte nõuded

23 Hageja palub hagiavalduses Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

24 Ühtlustamisamet palub oma vastuses Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

25 Menetlusse astuja palub oma seisukohtades Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– lisaks või teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus seda järeldust puudutavas osas, mille kohaselt tuleb tähise hõivamine teha kindlaks ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva, mitte ühenduse kaubamärgi esmakordse kasutamise kuupäeva seisuga;

– lisaks või kolmanda võimalusena muuta vaidlustatud otsust nii, et tähise hõivamine tuleb kindlaks teha ühenduse kaubamärgi esmakordse kasutamise kuupäeva, mitte ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva seisuga;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt või hagejalt või teise võimalusena ühtlustamisametilt ja hagejalt solidaarselt.

26 Menetlusse astuja palub uutes väidetes Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kuivõrd selles sedastati, et määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis a ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjusele tuginev väide on vastuvõetamatu;

– lisaks või teise võimalusena muuta vaidlustatud otsust nii, et määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis a ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjusele tuginev väide tunnistatakse vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

– muuta vaidlustatud otsust nii, et määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjusele tuginev väide tunnistatakse vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

– niivõrd, kuivõrd vaidlustatud otsust muudetakse taotletud viisil, muuta seda ka nii, et vaidlusalune ühenduse kaubamärk tunnistatakse ühe või teise või mõlema täiendava väite põhjal kehtetuks;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt või hagejalt või teise võimalusena ühtlustamisametilt ja hagejalt solidaarselt.

27 Hageja palub oma kirjalikes märkustes uute väidete kohta Üldkohtul:

– lükata uued õigusväited tagasi;

– mõista kulud välja menetlusse astujalt.

28 Ühtlustamisamet palub oma kirjalikes märkustes uute väidete kohta Üldkohtult:

– jätta uued õigusväited vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena lükata uued õigusväited põhjendamatuse tõttu tagasi;

– mõista kohtukulud välja menetlusse astujalt.

Õiguslik käsitlus

29 Mis kõigepealt puutub menetlusse astuja taotlusesse liita käesolev kohtuasi suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides kohtuasjaga T-300/08, siis piisab, kui märkida, et seda taotlust ei arvestata, kuna kohtuasjas T-300/08 (eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand) jäeti hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

1. *Hageja nõuded*

30 Hageja esitab oma hagi toetuseks kaks väidet, millest esimeses viidatakse määruse nr 40/94 artiklite 73 ja 74 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 75 ja 76) ning teises määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 rikkumisele.

Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 40/94 artiklite 73 ja 74 rikkumisele

Esimese väite esimene osa, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 74 rikkumisele

– Poolte argumendid

31 Esimese väite esimese osa raames märgib hageja, et apellatsioonikoda keeldus arvestamast asjakohaste ning õigeaegselt esitatud asjaolude, tõendite ja argumentidega. Seda tehes rikkus apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklit 74 ning eelkõige selle sätte lõiget 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2).

32 Apellatsioonikoda keeldus arvestamast eelkõige järgmiste hageja argumentidega:

– menetlusse astuja väidetavate „tõendite” ümberlükkamine;

– asjaolu, et menetlusse astuja ei ole esitanud tõendeid kasutamise käigus omandatud väidetava maine või maineväärtuse suuruse ja asjakohasuse kohta;

– asjaomaste kaubamärkide segiajamise või selle tõenäosuse tegeliku võimaluse puudumine. Apellatsioonikoda ei ole võtnud arvesse eelkõige asjaolu, et menetlusse astuja (ega tema kliendid) ei ole hagejale kunagi etteheiteid teinud, olgugi et hageja on möönnud, et mõlema menetluspoole kaupa ehk riisi turustati Ühendkuningriigi turul 2003. aasta novembrist alates asjaomaste kaubamärkide all paralleelselt.

33 Apellatsioonikoda keeldus võtmast arvesse ka hageja kirjalikes märkustes esitatud tõendeid segiajamise tõenäosuse puudumise kohta.

34 Nii keeldus apellatsioonikoda arvestamast hageja 3. veebruari 2006. aasta, 31. oktoobri 2007. aasta ja 1. aprilli 2008. aasta märkustega.

35 Apellatsioonikoda ei hinnanud turuosi ega arvestanud hageja esitatud tõenditega selle kohta, et igal aastat imporditakse Ühendkuningriiki keskmiselt 500 000 tonni riisi.

36 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad lükata esimese väite see osa tagasi. Ühtlustamisamet väidab eelkõige, et asjaomane väide on vastuvõetamatu, kuna hageja ei too piisavalt selgesti välja, milliste tema poolt haldusmenetluses esitatud argumentide või tõenditega ei ole apellatsioonikoda arvestanud. Igal juhul ei ole see

väide põhjendatud, kuna apellatsioonikoda kontrollis kõiki menetluspoolte esitatud märkusi.

– Üldkohtu hinnang

37 Tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 21 ja Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõikele 1 peab hagiavalduses ära märkima muu seas „hagi eseme" ning „ülevaate fakti- ja õigusväidetest". Samuti sätestab selle kodukorra artikli 48 lõige 2, et „[m]enetluse käigus ei või esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus". Nendest sätetest tuleneb, et iga väidet, mida ei ole piisavalt asja algatanud hagiavalduses kirjeldatud, tuleb käsitada vastuvõetamatuna (Üldkohtu 14. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-209/01: Honeywell *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-5527, punkt 54).

38 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav, selle aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist (vt eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus Honeywell *vs.* komisjon, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuigi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saab hagiavalduse teksti teatavate punktide osas põhjendada ja täiendada viidetega hagiavaldusele lisatud dokumentide kindlaksmääratud osadele, ei saa üldine viide muudele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, korvata hagiavalduse õigusliku argumentatsiooni oluliste elementide puudumist, mis peavad eespool viidatud sätete alusel hagiavalduses esinema. Pealegi ei ole hagi alusena käsitletavate väidete ja argumentide väljaotsimine ja kindlakstegemine selle lisadest Üldkohtu ülesanne, kuna lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav funktsioon (vt eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus Honeywell *vs.* komisjon, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika).

39 Peale selle sätestab määruse nr 40/94 artikli 74 lõige 1 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 1), et ühtlustamisamet kontrollib fakte omal algatusel ning et registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub ühtlustamisamet kontrollimisel poolte esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega. Sama artikli lõike 2 kohaselt võib ühtlustamisamet mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille menetluspooled on esitanud hilinenult.

40 Hageja väidab sisuliselt, et apellatsioonikoda rikkus teatavate hageja esitatud argumentide või tõendite arvessevõtmisest keeldudes seda menetlussätet, olgugi et asjaomase artikli lõikes 2 nimetatud tingimused ei olnud täidetud, kuivõrd hageja esitas kõik need asjaolud õigeaegselt.

41 Käesoleval juhul tuleb märkida, et teatavad hageja esimese väite asjaomase osa toetuseks esitatud argumendid ei olnud hagiavalduses esitatud piisavalt täpselt. Nii ei ole hageja hagiavalduses endas selgitanud, millised argumendid oli ta haldusmenetluse käigus esitanud seoses menetlusse astuja tõendite vaidlustamisega. Hageja ei ole ka märkinud, milliste tema 3. veebruari 2006. aasta, 31. oktoobri 2007. aasta ja 1. aprilli 2008. aasta märkustes esitatud argumentide arvestamisest oli apellatsioonikoda hageja sõnul keeldunud.

42 Siiski on teatav osa hageja esimese väite kõne all oleva osa kohta esitatud argumentidest esitatud piisavalt selgesti hagiavalduses endas. Nii nähtub hagiavaldusest, et hageja heidab apellatsioonikojale ette, et viimane ei ole arvestanud tema argumentidega, mille kohaselt menetlusse astuja ei olnud esitanud tõendeid kasutamise käigus väidetavalt omandatud maine või maineväärtuse suuruse ja asjakohasuse kohta. Hagiavaldusest nähtub ka hageja seisukoht, et apellatsioonikoda keeldus arvestamast

tema argumentidega, mille kohaselt vastandatud kaubamärkide segiajamine ei ole tõenäoline. Lisaks heidab hageja apellatsioonikojale sõnaselgelt ette, et viimane ei ole arvestanud tema argumendiga, et Ühendkuningriiki imporditakse igal aastal keskmiselt umbes 500 000 tonni riisi. Nende argumentide sisu nähtub vähemalt kokkuvõtlikult hagiavaldusest endast.

43 Seega ei saa pidada vastuvõetamatuks esimese väite esimest osa kui sellist, mille kohaselt apellatsioonikoda rikkus hageja teatavate argumentide arvestamisest keeldumisega menetlusnormi, kuna sellise keeldumise tingimused ei olnud täidetud. Ainult teatavad selle väiteosa toetuseks esitatud argumendid on vastuvõetamatud, kuna need ei ole esitatud piisavalt selgesti hagiavalduses endas (vt eespool punkt 41).

44 Esimese väite esimese osa kohta tuleb märkida järgnevat. Nagu ühtlustamisamet rõhutab, ei tulene vaidlustatud otsusest või ühtlustamisameti ja hageja vahelisest kirjavahetusest sugugi, et ühtlustamisamet on keeldunud arvestamast hageja esitatud asjaolude, tõendite ja argumentidega.

45 Tuleb rõhutada, et apellatsioonikoda võttis vaidlustatud otsuse punktides 3, 5, 14 ja 16 hageja esitatud argumendid kokku ning käsitles kõiki märkusi, mille hageja oli haldusmenetluse käigus esitanud.

46 Sellega seoses tuleb meenutada, et apellatsioonikoda ei pea võtma seisukohta menetluspoolte esitatud kõigi argumentide kohta. Ta võib piirduda otsuse seisukohalt olulise tähtsusega asjaolude ja õiguslike kaalutluste esitamisega (vt selle kohta Euroopa

Kohtu 11. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-404/04 P: Technische Glaswerke Ilmenau *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 30). Sellest tulenevalt ei võimalda ainuüksi asjaolu, et apellatsioonikoda ei käsitlenud kõiki ühe menetluspoole argumente või ei ole vastanud igale tema argumendile, järeldada, et apellatsioonikoda keeldus neid arvestamast.

47 Käesoleval juhul märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 14, et hageja väitel oli menetlusse astuja turuosa maineväärtuse tuvastamiseks liiga väike, ning vaidlustatud otsuse punktis 16, et hageja väitel ei olnud menetlusse astuja maineväärtuse olemasolu tõendanud. Lisaks esitas ta vaidlustatud otsuse punktides 3 ja 14 kokkuvõtlikult hageja argumendid menetlusse astuja väikese turuosa kohta.

48 Apellatsioonikoda kontrollis vaidlustatud otsuse punktides 40–43 küsimust, kas menetlusse astuja oli maineväärtuse olemasolu õiguslikult piisavalt tõendanud, ning miski ei anna alust arvata, et apellatsioonikoda keeldus kõiki hageja sellekohaseid argumente arvesse võtmast.

49 Mis puutub hageja argumenti, et apellatsioonikoda ei ole arvestanud tema esitatud argumentide ja tõenditega asjaomaste kaubamärkide segiajamise tõenäosuse kohta, siis tuleb märkida järgmist. Vastab tõele, et vaidlustatud otsuses esitatud hageja argumentide kokkuvõttes ei ole esitatud ühtki argumenti segiajamise tõenäosuse kohta. Siiski tuleb rõhutada, et hageja ei ole haldusmenetluse käigus esitanud üksikasjalikke argumente segiajamise tõenäosuse puudumise kohta. Olles rõhutanud menetlusse astuja väikest turuosa, piirdus hageja 31. oktoobri 2007. aasta märkustes väitega, et „maineväärtust, eksitavat kujutamist või kahju ei saa olla", et „tegemist ei olnud eksitava kujutamisega ja sellest ei ole tekkinud kahju" ning 1. aprilli 2008. aasta märkustes

väitega, et menetlusse astuja „ei ole suutnud […] tõendada eksitavat kujutamist või kahju tekkimist".

50 Apellatsioonikoda käsitles vaidlustatud otsuse punktides 44–47 küsimust, kas tegemist oli eksitava kujutamisega. Kuna hageja piirdus haldusmenetluse käigus selle vaidlustamisega, ilma et ta oleks üksikasjalikumaid argumente esitanud, siis tähendab juba ainuüksi eksitava kujutamise võimaluse käsitlemine seda, et apellatsioonikoda võttis hageja argumente arvesse.

51 Mis puutub argumenti, et apellatsioonikoda ei ole arvestanud eelkõige asjaoluga, et menetlusse astuja (ega tema kliendid) ei ole hagejale etteheiteid teinud, olgugi et 2003. aasta novembrist alates turustati kaupu asjaomasel turul paralleelselt, siis tuleb rõhutada, et hageja ei ole haldusmenetluse käigus neile asjaoludele tuginenud. Seega ei saa olla küsimus selles, et haldusmenetluse käigus oleks keeldutud arvestamast hageja esitatud argumentidega.

52 Mis puutub argumenti, et riisi impordi maht Ühendkuningriiki on keskmiselt 500 000 tonni aastas, siis tuleb märkida, et apellatsioonikoda tõi selle argumendi vaidlustatud otsuse punktis 3 sõnaselgelt välja. Siiski märkis ta vaidlustatud otsuse punktis 26, et ka väikestel ettevõtetel võib olla maineväärtus. Seega ei olnud apellatsioonikoja sõnul menetlusse astuja täpse turuosa tuvastamine vajalik. Asjaolu, et apellatsioonikoda ei arvutanud hageja esitatud tõendite alusel menetlusse astuja turuosa turu kogumahu suhtes, ei tähenda seega, et apellatsioonikoda on määruse nr 40/94 artiklit 74 rikkudes keeldunud hageja teatavate argumentide või tõendite arvestamisest. Menetlusse

astuja täpse turuosa kindlaks tegemata jätmist selgitab asjaolu, et sellel turuosal ei ole vaidlustatud otsuse seisukohalt olulist tähtsust.

53 Eeltoodust tulenevalt ei ole apellatsioonikoda keeldunud hageja poolt haldusmenetluse käigus esitatud argumentide arvestamisest. Kuna faktid hageja argumente ei toeta, siis tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

Esimese väite teine osa, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 73 ja artikli 74 lõike 1 lõpuosa rikkumisele

– Poolte argumendid

54 Hageja väidab esimese väite teises osas, et apellatsioonikoda põhjendas vaidlustatud otsust väidetavate „asjaoludega" ning eelduste ja õigusväidetega, millele pooled ei ole viidanud või tuginenud. Nii rikkus apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklit 73 ja artikli 74 lõike 1 lõpuosa (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 lõpuosa).

55 Esiteks oli käesoleval juhul väär see, kuidas apellatsioonikoda määratles, või teise võimalusena, kuidas ta kohaldas inglise õigust, mis käsitleb tähise hõivamise peale esitatavat hagi.

56 Teiseks „mõtles [apellatsioonikoda] välja järeldusi" ning tugines spekulatsioonidele ning hüpoteesidele, et kinnitada oma väiteid asjaomaste kaubamärkide väidetava segiajamise tõenäosuse kohta.

57 Kolmandaks leidis apellatsioonikoda vääralt ning sellekohaste tõendite või väidete puudumisest hoolimata, et on tekkinud kahju.

58 Menetlusse astuja ei ole maineväärtuse omandamist tõendanud. Tema osa Ühendkuningriigi riisiturul on maineväärtuse omandamiseks liiga väike.

59 Peale selle tegi apellatsioonikoda vea, kui jättis arvestamata asjaomastel kaubamärkidel kujutatud elevandi pea anatoomiliste, esteetiliste ja kunstiliste erinevustega.

60 Apellatsioonikoda ei arvestanud asjaoluga, et enamik menetlusse astuja esitatud tõenditest ei tõenda varasema kaubamärgi kasutamist riisi jaoks asjaomasel ajal. Näiteks viitavad kassatšekid üksnes riisile „G/E" või „GE", mitte varasematele kaubamärkidele.

61 Hageja leiab, et vaidlustatud otsuse punktis 40 esitatud apellatsioonikoja argumendid ei ole loogilised, kuivõrd viimane leidis, et „tühistamisosakond määras inglise õiguses tähise hõivamise peale esitatava hagi puhul ette nähtud tõendamiskriteeriumidest rangemad kriteeriumid", kuid ei nõustunud tühistamisosakonna järeldusega, et tähise hõivamine ei ole tõendatud.

62 Hageja väidab, et apellatsioonikojal ei olnud vaidlustatud otsuse punktis 43 faktilist alust järeldada, et „on vähetõenäoline, et ilma ettevõtte poolt selleks kuupäevaks omandatud maineväärtuseta oleks pärast registreerimistaotluse esitamist täheldatud sellist müügimahu kasvu". Lisaks ei olnud apellatsioonikoda väljendi „ettevõtte/äriühingu omandatud maineväärtus" kasutamisel järjekindel.

63 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad esimese väite see osa tagasi lükata.

– Üldkohtu hinnang

64 Kõigepealt tuleb kontrollida määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 ning seejärel artikli 73 teise lause (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 75 teine lause) rikkumist.

65 Tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosast tulenevalt piirdub registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes kontroll osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega. Vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 52 kohaldub sama määruse artikli 74 lõike 1 lõpuosa ka suhtelist kehtetuks tunnistamise põhjust puudutavale kehtetuks tunnistamise menetlusele (Üldkohtu 25. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-288/03: TeleTech Holdings *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet - Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES), EKL 2005, lk II-1767, punkt 65). Seetõttu peab registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud kehtetuks tunnistamise menetlustes ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse esitanud pool tõendama vastulause aluseks oleva varasema siseriikliku kaubamärgi olemasolu ning vajaduse korral selle kaubamärgi kaitse ulatust (vt selle kohta Üldkohtu 20. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas

T-318/03: Atomic Austria *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet - Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), EKL 2005, lk II-1319, punkt 33).

66 Seevastu peab ühtlustamisamet kehtetuks tunnistamise menetluse raames kontrollima, kas esitatud kehtetuks tunnistamise põhjuse kohaldamise tingimused on täidetud. Selles osas peab ta hindama esitatud faktiliste asjaolude tõesust ning poolte esitatud tõendite tõendusjõudu (vt selle kohta eespool punktis 65 viidatud kohtuotsus ATOMIC BLITZ, punkt 34).

67 Ühtlustamisamet võib olla kohustatud arvestama eelkõige selle liikmesriigi siseriikliku õigusega, kus on kehtetuks tunnistamise taotluse aluseks olev varasem kaubamärk kaitstud. Sel juhul peab ta omal algatusel ja vahenditega, mis talle tunduvad sel eesmärgil kohased, tutvuma asjaomase liikmesriigi siseriikliku õigusega, kui selline teave on vajalik asjassepuutuva kehtetuks tunnistamise aluse kohaldamise tingimuse seisukohalt, eelkõige esitatud faktide tõesuse või tõendite tõendusjõu osas. Ühtlustamisameti kontrolli faktilise aluse piiramine ei välista, et ühtlustamisamet ei võiks kehtetuks tunnistamise menetluse poolte selgelt esitatud faktiliste asjaolude kõrval arvesse võtta üldtuntud fakte, s.o asjaolusid, mis on kõigile teada või mida võib teada saada üldiselt kättesaadavatest allikatest (vt selle kohta eespool punktis 65 viidatud kohtuotsus ATOMIC BLITZ, punkt 35).

68 Hageja argumente tuleb uurida eelnimetatud kaalutlusi arvestades.

69 Mis kõigepealt puutub argumenti, et apellatsioonikoda määratles või teise võimalusena kohaldas inglise õigust, mis käsitleb tähise hõivamise peale esitatavat hagi, käesoleval juhul vääralt, siis tuleb märkida, et liikmesriigi siseriikliku õiguse väär tõlgendamine või kohaldamine võib kujutada endast õigusnormi rikkumist, kuid mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosa rikkumist. Kuna ühtlustamisamet on kohustatud

omal algatusel hindama, kas viidatud kehtetuks tunnistamise põhjuse kohaldamise tingimused on täidetud ning vajaduse korral tutvuma omal algatusel asjaomase liikmesriigi siseriikliku õigusega, siis ei kujuta siseriikliku õiguse tõlgendamisel või kohaldamisel tehtud võimalik viga endast pooltevahelise vaidluse piiride ületamist.

70 Mis puutub hageja argumenti, et apellatsioonikoda „mõtles välja järeldusi" ning tuginees asjaomaste kaubamärkide väidetavat segiajamist puudutavates väidetes spekulatsioonidele ning hüpoteesidele, siis tuleb märkida järgmist. Apellatsioonikoda käsitles, nagu ta pidigi tegema, vaidlustatud otsuse punktides 44–47 seda, kas on täidetud tähise hõivamise peale esitatava hagi üks tingimusi, nimelt varasema kaubamärgi eksitav kujutamine. Selles osas andis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 44 ülevaate siseriiklikust õigusest ning kohaldas seda vaidlustatud otsuse punktides 45–47 käesoleva asja asjaoludele.

71 Kuna apellatsioonikoda peab uurima, kas varasem tähis, millele menetlusse astuja tugineb, võimaldab keelata hilisema kaubamärgi kasutamise määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 punkti b tähenduses, siis on ta kohustatud kontrollima, kas eksitava kujutamise tagajärjel võib asjaomane avalikkus arvata, et hageja poolt müügiks pakutavad kaubad on menetlusse astuja kaubad. Apellatsioonikoja vaidlustatud otsuse punktis 47 esitatud järeldusi, et „asjaomane avalikkus ei ole paratamatult võimeline riisi ja selle kaubamärke eristama" või et „vaieldamatult on tegemist eksitava kujutamisega", ei saa seega käsitada pooltevahelise vaidluse piiride ületamisena. Tegelikult puudutab hageja asjaomane argumentatsioon mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumist,

vaid siseriikliku õigusnormi rikkumist apellatsioonikoja poolt, kui seda normi lugeda koos määruse nr 40/94 artikli 8 lõikega 4.

72 Mis puutub argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda järeldas vääralt, et kahju on tekkinud, kuigi selle kohta ei ole tõendeid ega väiteid esitatud, siis tuleb samuti märkida, et apellatsioonikojal oli kohustus kontrollida, kas Ühendkuningriigi õiguse kohaselt on tähise hõivamise peale esitatava hagi tingimused täidetud. Seega ei kujuta endast määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumist vaidlustatud otsuse punktis 49 märgitud asjaolu, et on mõistlik järeldada, et menetlusse astuja võib kanda kahju müügimahu otsese või kaudse vähenemise kujul.

73 Oma argumendiga, et menetlusse astuja ei ole maineväärtuse omandamist tõendanud ning lisaks omab liiga väikest turuosa, soovib menetlusse astuja tegelikult märkida, et apellatsioonikoda rikkus õigusnormi maineväärtuse olemasolu hindamisel, mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõiget 1, kui ta arvestas faktilisi asjaolusid või tõendeid, mida pooled ei olnud esitanud.

74 Mis puutub hageja argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda rikkus õigusnormi, kui ta jättis asjaomastel kaubamärkidel kujutatud elevandipea anatoomiliste, esteetiliste ja kunstiliste erinevustega arvestamata, siis tuleb märkida, et see argument viitab tegelikult asjaolule, et apellatsioonikoda on rikkunud õigusnormi, hinnates seda, kas kujutamine on eksitav, mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumisele.

75 Hageja heidab argumendiga, mille kohaselt apellatsioonikoda ei ole arvestanud asjaoluga, et enamik menetlusse astuja esitatud tõenditest ei tõenda varasema kaubamärgi kasutamist riisi jaoks asjaomasel ajal, apellatsioonikojale tegelikult ette seda, et viimane ei ole hinnanud menetlusse astuja esitatud tõendeid õigesti. Vastav argumentatsioon puudutab apellatsioonikoja hindamisviga, mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumist.

76 Ka hageja argument, mille kohaselt apellatsioonikoja argumentatsioon on ebaloogiline (vt eespool punkt 61) viitab väidetavale hindamisveale, mitte määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumisele.

77 Mis puutub hageja argumenti, et apellatsioonikoja järeldus vaidlustatud otsuse punktis 43, mille kohaselt „müügimahu registreeritud kasv oleks pärast registreerimistaotluse esitamist vähetõenäoliselt olnud selline ilma ettevõtte poolt selleks kuupäevaks omandatud maineväärtuseta", ei tuginenud ühelegi faktilisele asjaolule, siis selle kohta tuleb märkida järgmist. Apellatsioonikoda peab tegema kindlaks, kas menetlusse astuja oli omandanud sellise maineväärtuse, mis on Ühendkuningriigi õigusega nõutav tähise hõivamise peale esitatava hagi menetlemisel. Kui apellatsioonikoda tuvastab maineväärtuse olemasolu ilma piisava faktilise aluseta, kujutab see endast hindamisviga. Hageja ei väida, et apellatsioonikoda põhistas oma otsust faktiliste asjaoludega, mida pooled ei olnud esitanud, vaid märkis, et apellatsioonikoda tegi põhjendamatuid järeldusi nende asjaolude pinnalt, mida pooled olid talle esitanud.

78 Mis puutub lõpuks hageja argumenti, et apellatsioonikoda ei olnud väljendi „ettevõtte omandatud maineväärtus" kasutamisel järjekindel, siis tuleb märkida, et see on tegelikult seotud õigusnormi rikkumisega apellatsioonikoja poolt.

79 Eeltoodust tuleneb, et hageja argumendid ei viita tegelikult määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumisele, vaid apellatsioonikoja väidetavatele õigusnormi rikkumistele siseriikliku õiguse kohaldamisel või hindamisvigadele. Seega kontrollitakse neid argumente teise väite raames.

80 Mis aga puutub määruse nr 40/94 artikli 73 väidetavasse rikkumisse, siis tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 73 teisele lausele võivad ühtlustamisameti otsuste aluseks olla üksnes põhjused, mille kohta on pooltel olnud võimalik esitada oma seisukoht.

81 Selles osas tuleb täpsustada, et faktide hindamine on üks osa otsuseni jõudmisest. Õigus olla ära kuulatud laieneb kõikidele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on otsuse aluseks, kuid mitte haldusorgani võetavale lõplikule seisukohale (vt Üldkohtu 7. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-303/03: Lidl Stiftung *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet - REWE-Zentral (Salvita), EKL 2005, lk II-1917, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega ei olnud apellatsioonikoda kohustatud kuulama hagejat ära faktiliste ja õiguslike asjaolude hindamisel, millele ta oli otsustanud oma otsuses tugineda. Seega ei ole apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklit 73 rikkunud.

82 Kõike eelnevat arvesse võttes tuleb esimese väite teine osa ning järelikult kogu esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 rikkumisele

Poolte argumendid

83 Hageja väidab, et apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 26 vääralt, et maineväärtus on väike ainult siis, kui ettevõte on mittestatsionaarne. Lisaks leidis apellatsioonikoda vääralt, et inglise õiguses nõutav tõendatuse tase ei ole kasutamise käigus omandatud eristusvõimega võrreldes sama. Hageja leiab, et inglise õiguses nõutav tõendatuse tase on kõigis tsiviilasjades sama.

84 Apellatsioonikoda ei arvestanud asjaoluga, et menetlusse astuja oleks tähise hõivamise peale esitatava hagi iga tingimuse üksikasja pidanud tõendama õiguslikult piisavalt, või siis tõlgendas apellatsioonikoda seda vääralt. Apellatsioonikoda piirdus vaidlustatud otsuse punktides 47–49 väidete esitamisega segiajamise tõenäosuse ja kahju tekkimise kohta, olgugi et selle kohta tõendid puudusid.

85 Lisaks tegi apellatsioonikoda vea või ei saanud kauba olemusest aru. Vaidlusalune ühenduse kaubamärk on registreeritud riisile ning riisi liiki ei ole täpsustatud. Apellatsioonikoda viitas vaidlustatud otsuses mitmel korral asjaolule, et menetlusse astuja müüs erilisi riisisorte. Siiski leidis apellatsioonikoda, et menetlusse astuja on riisi suhtes kaitstava tähise omanik ning et asjaomaste kaubamärkidega kaitstavad kaubad on identsed. Seega leidis ta seoses asja teatavate asjaoludega vääralt, et menetlusse astuja

tegevus on nišitegevus, mis puudutab erilisi riisisorte, samas kui ta vaidlustatud otsuse teistes osades leidis, et asjaomane kaup on riis üldiselt ja turg sellise riisi turg.

86 Asjaomased kaubamärgid on niivõrd, kuivõrd see puudutab elevandi kujutist, visuaalselt ja kontseptuaalselt piisavalt erinevad ning apellatsioonikoda oleks pidanud sellega arvestama.

87 Peale selle on asjaomased kaubamärgid turul mitu aastat rahulikult koos eksisteerinud, ilma et segiajamise juhtumid oleksid äratanud poolte tähelepanu.

88 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad teine väide tagasi lükata.

Üldkohtu hinnang

– Sissejuhatavad märkused

89 Vastavalt määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktile c tunnistatakse ühenduse kaubamärk kehtetuks ühtlustamisametile esitatud taotluse põhjal, kui on olemas selle

määruse artikli 8 lõikes 4 osutatud varasem õigus ja kui nimetatud lõikes osutatud tingimused on täidetud. Määruse nr 40/94 artikli 8 lõige 4 sätestab, et registreerimata kaubamärgi või mõne muu ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatava tähise omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui selle tähise suhtes kohaldatava liikmesriigi õiguse kohaselt ja sellega ette nähtud ulatuses on õigused kõnealusele tähisele omandatud enne ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse kuupäeva või ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluses nõutud prioriteedikuupäeva ja kui kõnealune tähis annab omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine.

90 Nende kahe sätte koosmõjust tuleneb, et registreerimata, kuid ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatava tähise omanik võib saavutada hilisema kaubamärgi kehtetuks tunnistamise, kui ja niivõrd, kuivõrd kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt on esiteks õigused sellele tähisele omandatud enne ühenduse kaubamärgi taotluse esitamist ja teiseks annab see tähis omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine.

91 Määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 kohaldamisel peab apellatsioonikoda arvesse võtma nii siseriiklikku õigust, mida kohaldatakse kõnealuses sättes oleva viite alusel, kui ka asjaomase liikmesriigi kohtute tehtud otsuseid. Sellest lähtuvalt peab kehtetuks tunnistamise taotleja tõendama, et asjaomane tähis kuulub liikmesriigi nende õigusnormide kohaldamisalasse, millele on viidatud, ja et see tähis annab õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine (Üldkohtu 11. juuni 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-114/07 ja T-115/07: Last Minute Network *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet - Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR), EKL 2009, lk II-1919, punkt 47; vt analoogia alusel ka Üldkohtu 12. juuni 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-53/04–T-56/04, T-58/04 ja T-59/04: Budějovický Budvar *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Anheuser-Busch (BUDWEISER), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 74).

92 Käesoleval juhul on siseriiklik õigus, mida registreerimata siseriikliku kaubamärgi suhtes kohaldatakse, 1994. aasta Trade Marks Act (Ühendkuningriigi kaubamärgiseadus), mille artikli 5 lõige 4 sätestab:

„Kaubamärki ei registreerita, kui või niivõrd kui selle kasutamist Ühendkuningriigis võib takistada:

a) mis tahes õigusnorm [ja eelkõige tähise hõivamist käsitlevad õigusnormid (*law of passing off*)], mis kaitseb registreerimata kaubamärki või mis tahes muud tähist, mida kasutatakse kaubanduses […]".

93 Sellest sõnastusest, nii nagu seda on tõlgendanud siseriiklik kohus (Reckitt & Colman Products Ltd *vs*. Borden Inc. & Ors (1990) R.P.C. 341 HL), nähtub, et kui menetlusse astuja soovib selleks, et kaitsta oma siseriiklikku registreerimata kaubamärki, saavutada käesolevas asjas vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise, peab ta kooskõlas Ühendkuningriigi õiguses tähise hõivamise peale esitatavaid hagisid käsitleva normistikuga tõendama, et maineväärtuse omandamise, eksitava kujutamise ja maineväärtuse kahjustamise kolm tingimust on täidetud.

94 Apellatsioonikoda tuvastas vaidlustatud otsuse punktis 23 (vt eespool punkt 10), et need kolm tingimust on täidetud, ning hageja on ka nõustunud, et apellatsioonikoda tegi tähise hõivamise peale esitatava hagi teoreetilise käsitluse õigesti kindlaks.

95 Hageja leiab siiski, et apellatsioonikoda ei kohaldanud iga tingimuse puhul seda teoreetilist käsitlust käesoleval juhul õigesti. Seega tuleb iga tingimusega seoses kontrollida, kas apellatsioonikoda tuvastas õigesti, et asjaomased tingimused on käesoleval juhul täidetud.

– Maineväärtus

96 Hageja heidab apellatsioonikojale sisuliselt ette maineväärtuse olemasolu tuvastamist hoolimata sellest, et menetlusse astuja osa Ühendkuningriigi riisiturul on väike.

97 Kõigepealt tuleb teha kindlaks, millise kuupäeva seisuga pidi menetlusse astuja maineväärtuse omandamist tõendama. Apellatsioonikoda leidis, et asjakohane kuupäev on vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäev ehk 29. aprill 1996. Menetlusse astuja väidab, et vastavalt Ühendkuningriigi õigusele on asjakohane kuupäev aeg, mil vaidlusalust ühenduse kaubamärki kasutati esimest korda turul ehk käesoleval juhul 2003. aasta.

98 Vastab tõele ja ka menetlusse astuja rõhutab, et siseriikliku kohtupraktika kohaselt tuleb tähise hõivamise peale esitatavate hagide menetlemisel maineväärtust tõendada selle kuupäeva seisuga, mil kostja on hakanud oma kaupu või teenuseid pakkuma (Cadbury Schweppes/Pub Squash (1981) R.P.C. 429).

99 Määruse nr 40/94 artikli 8 lõige 4 näeb siiski ette, et lähtuda ei tule eelmainitud kuupäevast, vaid ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäevast, kuna see säte nõuab, et asjaomase kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotleja peab oma siseriiklikust registreerimata kaubamärgist tulenevad õigused olema omandanud enne taotluse esitamise kuupäeva (eespool punktis 91 viidatud kohtuotsus LAST MINUTE TOUR, punkt 51), milleks käesoleval juhul on 29. aprill 1996. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 27 rõhutas, on määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 sõnastus selles osas selge.

100 Seega kontrollis apellatsioonikoda õigesti, kas menetlusse astuja oli tõendanud maineväärtuse omandamise 29. aprilli 1996. aasta seisuga.

101 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 24 õigesti, et maineväärtust on kirjeldatud kui klientide ligimeelitamise võimet (IRC *vs*. Muller & Co's Margarine (1901) A.C. 217, 224, H.L.).

102 Lisaks leidis apellatsioonikoda, et maineväärtuse olemasolu tõendab põhimõtteliselt see, kui esitada tõendeid äri- ja reklaamtegevuse, kliendiandmebaasi jms kohta. Tõend sellise tegeliku äritegevuse kohta, mille tulemusel on omandatud maine ja arendatud kliendibaasi, on tavaliselt maineväärtuse tuvastamiseks piisav (vaidlustatud otsuse punkt 25).

103 Menetlusse astuja esitatud tõenditega seoses tuleb märkida järgmist.

104 Menetlusse astuja on muu seas esitanud oma juhataja 13. detsembril 1998 vande all antud kinnituse, millest nähtub aastatel 1988–1997 müüdud iga-aastane riisikogus tonnides. Selle kinnituse kohaselt müüs menetlusse astuja Ühendkuningriigis varasema kaubamärgi all 1995. aastal 84 tonni riisi, 1996. aastal 52 tonni riisi ning aastatel 1988–1994 42–68 tonni riisi aastas.

105 Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 31 märkis, kinnitavad vande all antud kinnituse sisu menetlusse astuja esitatud ülejäänud tõendid. Kuigi vastab tõele,

et enamik menetlusse astuja esitatud tõenditest puudutavad aega pärast 29. aprilli 1996, käsitleb üks osa esitatud tõenditest siiski sellele kuupäevale eelnenud aega. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 30 märkis, esitas menetlusse astuja näiteks kaheksa arvet, mis on koostatud ajavahemikul aastast 1992 kuni 29. aprillini 1996, mis on esitatud Londonis, Kentis ja Middlesexis (Ühendkuningriik) asuvatele klientidele ning mis puudutavad riisi „Golden Elephant" müüki.

106 Peale selle on menetlusse astuja esitanud registreeritud kassatšekke riisimüügi kohta erinevatel kuupäevadel 1993. aasta märtsis ja aprillis, 1994. aasta detsembris ning 1995. aasta jaanuaris, veebruaris ja märtsis. Hageja väidab selles osas, et registreeritud kassatšekid viitavad üksnes riisile „G/E" või „GE", mitte varasemale kaubamärgile. Siiski tuleb märkida, et igasuguse tõendusjõu välistamiseks ei piisa ainuüksi sellest asjaolust. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 32 märkis, on tavaline, et müüdavaid kaupu tähistatakse registreeritud kassatšekkidel lühivormis. Samuti tuleb rõhutada, et tegemist ei ole menetlusse astuja ainsate tõenditega riisi müügi kohta Ühendkuningriigis varasema kaubamärgi all. Sellega seoses tuleb rõhutada, et apellatsioonikoda peab hindama ühtlustamisametile esitatud tõendeid igakülgselt ja kogumis. Ei saa välistada, et mitu tõendit koostoimes võimaldavad tõendatavaid asjaolusid tõendada, olgugi et need tõendid eraldi ei ole vastavate asjaolude tõendamiseks piisava jõuga (Euroopa Kohtu 17. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-108/07 P: Ferrero Deutschland *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet ja Cornu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 36). Apellatsioonikoda võttis registreeritud kassatšekke vande all antud kinnituse toetuseks õigesti arvesse.

107 Igal juhul tuleb märkida, et isegi kui neil tšekkidel puudub tõendusjõud, on asjaolu, et menetlusse astuja müüs Ühendkuningriigis varasema kaubamärgi all riisi enne vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist, vande all antud kinnituse ja mitme arve esitamisega piisavalt tõendatud.

108 Vastab tõele, et vande all antud kinnituses märgitud müügimaht on Ühendkuningriiki imporditud riisi koguturgu arvestades väike. Hageja poolt ühtlustamisametile esitatud Riisiliidu (Rice Association) peasekretäri kinnituse kohaselt oli aastatel 2000–2004 Ühendkuningriiki imporditava riisi kogumaht keskmiselt 500 000 tonni aastas, mis lubab arvata, et impordikogus aastatel 1988–1996 oli samaväärne. Kui eeldada, et 1995. aastal oli turu kogusuurus 500 000 tonni, moodustas menetlusse astuja turuosa sellest 0,0168%.

109 Seega tuleb kontrollida, kas apellatsioonikoda leidis õigesti, et menetlusse astuja äritegevus on siiski maineväärtuse omandamiseks piisav.

110 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 26, et ka väikestel ettevõtetel võib olla maineväärtus. See järeldus tuleneb siseriiklikust kohtupraktikast, millele apellatsioonikoda õigesti osutas, ehk kohtuasjast Stannard *vs.* Reay, [1967] R.P.C. 589. Nimetatud kohtuasjas sedastati, et teatav paneeritud kala ja friikartuleid pakkuv teisaldatav müügipunkt, mille nädalakäive on 129–138 naelsterlingit, oli pärast kolme tegevusnädalat omandanud maineväärtuse.

111 Mis puutub hageja argumenti, et tähise hõivamise peale esitatava hagi raames tuleb maineväärtuse olemasolu tõendamiseks tõendada teatavat miinimummahu piiri ületavat äritegevust, siis tuleb rõhutada, et ühtlustamisamet on õigesti märkinud, et hagiavalduses selles osas osutatud õiguskirjanduse ja kohtupraktika viited puudutavad eksitamise tõenäosust. Siiski tuleneb siseriiklikust kohtupraktikast, et miinimummahust väiksem müük ei ole piisav (Anheuser-Busch Inc *vs.* Budejovicky Budvar Narodni Podnik (1984) F.S.R. 413, 457 CA). Selles kohtuasjas märgiti, et kohvriga Ühendkuningriiki imporditud ja teatavas Canteburys (Ühendkuningriik) asuvas Ameerika stiilis restoranis müüdava väikese õllekoguse müük jääb alla miinimummahu piiri.

112 Käesoleval juhul tuleb leida, et menetlusse astuja riisimüük varasema kaubamärgi all enne asjaomast kuupäeva ületab seda miinimummahu piiri. Tegemist ei ole juhusliku müügiga väikestes kogustes. Menetlusse astuja oli müünud Ühendkuningriigis riisi varasema kaubamärgi all pidevalt alates 1988. aastast, st kaheksa-aastase ajavahemiku jooksul enne seda, kui hageja esitas vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse. Müüdud riisi kogust, mis oli aastatel 1988–1996 42–84 tonni aastas, ei saa pidada täiesti tähtsusetuks.

113 Ainuüksi asjaolust, et menetlusse astuja turuosa on Ühendkuningriiki imporditud riisikogustega võrreldes väga väike, ei piisa järeldamaks, et tema riisimüügi maht on allpool miinimummahu piiri.

114 Näiteks ei peetud kohtuasjas Jian Tools for Sales *vs.* Roderick Manhattan Group ((1995) F.S.R. 924, 933 (Knox J.)) seda, et teatav Ameerika ettevõtja müüs Ühendkuningriigi turul 127 tarkvaraprogrammi, miinimummahu piirist allpool olevaks.

115 Selles osas tuleb rõhutada, et Ühendkuningriigi kohtud ei kaldu otsustama, et ettevõtjal on kliendid, kuid puudub maineväärtus (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, punkt 3.11). Seega märkis apellatsioonikoda õigesti, et ka väikestel ettevõtetel võib olla maineväärtus.

116 Mis puutub hageja argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 26 vääralt, et maineväärtus on väike üksnes siis, kui ettevõte on mittestatsionaarne, siis tuleb märkida, et see väide ei ole apellatsioonikoja argumentatsioonis

olulise tähtsusega. Viimane leidis õigesti, et menetlusse astuja äritegevus, mis seisneb riisi müügis Ühendkuningriigis varasema kaubamärgi all, on piisav maineväärtuse omandamiseks enne vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist. Isegi kui pidada maineväärtust müügimahtu arvestades väikeseks, ei ole see igal juhul olematu.

117 Mis puutub hageja argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 26 vääralt, et „inglise õiguses nõutav tõendatuse tase ei ole sama, kui näiteks kasutamise käigus omandatud eristusvõime korral", ning mille kohaselt inglise õiguses nõutav tõendatuse tase on sama kõigis tsiviilasjades, mis põhinevad tõenäosuste kaalumisel, siis tuleb märkida järgmist. Vaidlustatud otsuse eespool tsiteeritud lause ei viita tõendi tugevusele kohtu vajaliku veenmise taseme tähenduses. See asjaolu tuleneb vaidlustatud otsuse järgmisest lausest, mille kohaselt „ettevõte võib omandada lisandväärtuse ja maineväärtuse ka ilma teatava vajaliku tuntuse tasemeta, mis on vajalik eristusvõime või maine omandamiseks kasutamise käigus [määruse nr 40/94] artikli 8 lõike 5 tähenduses". Selles osas ei ole apellatsioonikoda teinud viga. Tema seisukoha toetuseks viidatud kohtupraktika, nimelt kohtuotsus Phones4U Ltd *vs.* Phone4u.co.uk Internet Ltd [(2007) R.P.C. 5, 83, 96] kinnitab asjaolu, et kaubamärgi registreerimiseks nõutava eristusvõime tõendamise kriteeriumid on palju rangemad kui maineväärtuse olemasolu tõendamise kriteeriumid.

118 Kõike eeltoodut arvestades ei olnud vastupidi hageja väidetele menetlusse astujal vaja esitada turu-uuringut selle kohta, kui hästi asjaomane avalikkus varasemat kaubamärki tunneb.

119 Samuti tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt apellatsioonikoja vaidlustatud otsuse punktis 40 esitatud argumentatsioon on ebaloogiline, kuivõrd viimane leidis, et „tühistamisosakond määras inglise õiguses tähise hõivamise peale esitatava

hagi puhul ette nähtud tõendamiskriteeriumidest rangemad kriteeriumid", kuid ei nõustunud siiski tühistamisosakonna otsusega, mille kohaselt tähise hõivamine ei ole tõendatud. Kuna apellatsioonikoda leidis, et tühistamisosakond määras maineväärtuse tõendamiseks liiga ranged kriteeriumid, siis on täiesti loogiline, et apellatsioonikoda ei nõustunud tühistamisosakonna järeldusega.

120 Mis puutub hageja argumentatsiooni, mille kohaselt apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 43 vääralt, et varasema kaubamärgi all müüdava riisi müügimahu kasv oleks pärast vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse esitamist vähetõenäoliselt olnud selline ilma ettevõtte poolt selleks kuupäevaks omandatud maineväärtuseta, ning mille kohaselt apellatsioonikoda ei olnud väljendit „ettevõtte omandatud maineväärtus" kasutades järjekindel, siis tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse punktis 43 on esitatud otsuse üks täiendav põhjendus. Menetlusse astuja oli vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäevaks omandatud maineväärtust piisavalt tõendanud, isegi kui jätta arvestamata müügimahu kasvuga pärast seda kuupäeva.

121 Mis puutub argumenti, et apellatsioonikoda ei olnud väljendit „ettevõtte omandatud maineväärtus" kasutades järjekindel ning et menetlusse astuja oleks pidanud tõendama kõnealuse nime või kaubamärgiga seostatavat maineväärtust, siis tuleb lisaks märkida, et tähise hõivamise peale esitatav hagi ei kaitse kaubamärgi kui sellisega seostatavat maineväärtust, vaid omandiõigust ettevõttele või maineväärtusele, millega seoses kaubamärki on kasutatud (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, punkt 3.4). Seega ei ole alust apellatsioonikoja kasutatud terminoloogiat kritiseerida.

122 Juhul kui hageja argumentatsiooni tuleb mõista nii, et sellega heidetakse apellatsioonikojale ette maineväärtuse tuvastamisel menetlusse astuja kogu äritegevuse

arvessevõtmist, siis tuleb igal juhul märkida, et see argument ei ole faktiliste asjaoludega põhjendatud. Apellatsioonikoda viitas menetlusse astuja maineväärtuse tuvastamisel menetlusse astuja äritegevusele, mis seisneb Ühendkuningriigi turul riisi müümises varasema kaubamärgi all, mitte menetlusse astuja kogu kaubandustegevusele.

– Eksitav kujutamine

123 Apellatsioonikoda leidis, et vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi puhul on tegemist varasema kaubamärgi eksitava kujutamisega (vt eespool punkt 17).

124 Hageja heidab apellatsioonikojale siinkohal ette sellistele hüpoteesidele tuginemist, mille kohta ei ole mingeid tõendeid esitatud. Peale selle oleks apellatsioonikoda hageja sõnul pidanud arvestama asjaomaste kaubamärkide rahuliku turul kooseksisteerimist ilma poolte tähelepanu äratava segiajamise juhtumita. Apellatsioonikoda oli kohustatud arvestama segiajamise puudumise ja menetlusse astuja vaikiva nõusolekuga. Peale selle jättis apellatsioonikoda arvestamata vastandatud kaubamärkidel kujutatud elevandi pea erinevustega.

125 Kõigepealt tuleb uurida hageja selle argumentatsiooni vastuvõetavust, mis puudutab asjaomaste kaubamärkide rahulikku kooseksisteerimist ilma segiajamise juhtumiteta, ning menetlusse astuja vaikivat nõusolekut.

126 Ühtlustamisamet rõhutab õigesti, et see argumentatsioon esitati esimest korda Üldkohtule. Tuleb meenutada, et kodukorra artikli 135 lõike 4 kohaselt ei või poolte avaldused muuta apellatsioonikoja menetluses oleva vaidluse eset.

127 Samuti tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosale, mis on kohaldatav suhtelise kehtetuks tunnistamise põhjusega seotud tühistamismenetlustele, piirdub ühtlustamisamet kontrollimisel poolte esitatud väidete ja tõenditega (vt eespool punkt 65).

128 Menetlusse astuja väidetav vaikiv nõusolek vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi kasutamisega on hageja kaitseväide, mida viimane ei ole ühtlustamisametis esitanud ning mida ühtlustamisamet ei olnud määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosa alusel kohustatud omal algatusel kontrollima. See argument on seega vastuvõetamatu, kuna sellega soovitakse muuta apellatsioonikoja menetluses oleva vaidluse eset.

129 Siiski väitis hageja ka seda, et apellatsioonikoda oleks eksitava kujutamise olemasolu uurimisel pidanud arvestama asjaoluga, et menetlusse astuja ei ole esitanud mingeid tõendeid ühegi segiajamise juhu kohta. Selles osas tuleb meenutada, et ühtlustamisamet on kohustatud omal algatusel tutvuma asjaomase liikmesriigi siseriikliku õigusega, kui selline teave on vajalik asjassepuutuva kehtetuks tunnistamise aluse kohaldamise tingimuse seisukohalt, eelkõige esitatud faktiliste asjaolude tõesuse või esitatud tõendite tõendusjõu osas (vt eespool punkt 67). Lisaks tuleb märkida, et menetlusse astuja ei ole haldusmenetluse käigus vaidlustanud asjaolu, et hageja oli hakanud vaidlusalust ühenduse kaubamärki Ühendkuningriigis kasutama 2003. aasta novembris.

130 Hageja arvates näeb Ühendkuningriigi õigus sellises olukorras sisuliselt ette, et tähise hõivamise peale esitatava hagi korral esitab taotleja eksitava kujutamise tõendamiseks tõendid ettetulnud segiajamise konkreetsete juhtumite kohta. See argument on vastuvõetav, kuna – juhul, kui hageja tõlgendus Ühendkuningriigi õiguse kohta on õige – apellatsioonikoda oleks pidanud uurima, kas menetlusse astuja on segiajamise konkreetseid juhtumeid tõendanud. Küsimus, kas hageja esitatud Ühendkuningriigi õiguse tõlgendus on õige, puudutab selle argumendi põhjendatust, mitte vastuvõetavust.

131 Sisulises osas tuleb märkida, et selle hindamisel, kas asjaomane kujutamine on eksitav, tuleb kontrollida, kas Ühendkuningriigis vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi all pakutava riisi koguse põhjal võib asjaomane avalikkus omistada selle kauba kaubandusliku päritolu menetlusse astujale.

132 Selles osas tuleb uurida, kas tõenäosuse kaalumise põhjal on tõenäoline, et asjaomasesse gruppi kuuluvatest isikutest oluline osa ostaks hageja kaupa ekslikult, eeldades et tegemist on menetlusse astuja kaubaga (vt selle kohta eespool punktis 93 viisatud kohtuotsus Reckitt & Coleman Products Ltd *vs.* Borden Inc. & Ors, punkt 407). Siseriiklike kohtute praktikast tuleneb, et seda, kas tähise hõivamise kohtuasja kostja kaupade väline kuju on eksitav, tuleb hinnata seoses kohtuasja hageja klientidega, mitte seoses abstraktse keskmise tarbijaga (eespool punktis 93 viidatud kohtuotsus Reckitt & Colman Products Ltd *vs.* Borden Inc. & Ors; vt selle kohta ka eespool punktis 91 viidatud kohtuotsus LAST MINUTE TOUR, punkt 60).

133 Käesoleval juhul märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 45 õigesti, et asjaomased kaubad on identsed. Vaidlusalune ühenduse kaubamärk on registreeritud riisi jaoks ning varasemat kaubamärki kasutatakse sama kauba jaoks. Seoses hageja argumendiga, et varasemat kaubamärki on kasutatud eriliste riisisortide suhtes, tuleb

rõhutada, et erilised riisisordid kuuluvad kaubanimetuse „riis" alla, mille jaoks vaidlusalune ühenduse kaubamärk on registreeritud. Asjaolu, et menetlusse astuja ei ole turustanud kõiki riisisorte, ei sea kaupade identsuse kohta tehtud järeldust kahtluse alla.

134 Peale selle märkis apellatsioonikoda, ilma et hageja oleks seda vaidlustanud, et asjaomaste tähiste sõnaline osa on identne. Nagu apellatsioonikoda märkis, kujutab sõna „brand" (firmamärk) vaidlusalusele ühenduse kaubamärgile lisamine endast eristusvõimetu osa lisamist. Asjaomased tähised koosnevad peamiselt osast „golden elephant", mille all on selle hiinakeelne tõlge, ning elevandi pea kujutisest.

135 Õige on hageja väide, et elevandi pea kujutised on märkimisväärsete erinevustega. Varasemal kaubamärgil on kujutatud elevandi pea otsevaates. Elevandi peas on kroon, tema lont on suunatud allapoole ning elevandi pead ümbritseva kaunistatud ketta servas olev vimpli motiiv moodustab ringi. Vaidlusalusel ühenduse kaubamärgil on aga kujutatud stiliseeritum elevandi pea külgvaates. Elevandil on peas riidest lame kaunistuspeakate ning tema lont on suunatud ülespoole.

136 Käesoleval juhul on väga tõenäoline, et märkimisväärne osa menetlusse astuja klientidest, kes puutuvad kokku riisiga, mida tähistab sõnaline osa „golden elephant" inglise ja hiina keeles ning elevandi pea kujutis, eeldab, et tegemist on menetlusse astuja turustatava riisiga. Ainuüksi elevandi pea kujutise erinevustest ei piisa eksitava kujutamise olemasolu kahtluse alla seadmiseks. Sellega seoses tuleb rõhutada, et tüüpiline klient ei ole võimeline kaubamärgi kõiki üksikasju täpselt mäletama (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, punkt 8.41).

137 Isegi kui eeldada, et menetlusse astuja kliendid tajuvad elevandi kujutise erinevusi, on väga tõenäoline, et nad peavad seda üksnes kaunistuslikuks erinevuseks. Nii rahuldati tähise hõivamise hagi menetlemisel selliste hagejate nõue, kes olid lõnga jaoks kasutanud teatavat võitluslippu kandvate elevantide kujutisega etiketti, mis sarnanes etiketile, mida hagejad kasutasid identsetel kaupadel. Leiti, et elevantide kujutise erinevused ei ole kaubamärkide puhul otsustavad, kuna järeldati, et isegi inimesed, kes võivad erinevusi kahe etiketi vahel tajuda, arvaksid ilmselt, et tegemist on kaunistuslike erinevustega, mis ei muuda eristavat ja omapärast sümbolit olulisel määral, ning ka hagejad ise olid kaubamärki muutnud (Johnston *vs*. Orr-Ewing (1882) 7 App. Cas. 219, 225, HL). Samuti on väga tõenäoline, et menetlusse astuja klient, kes tajub elevandi kujutise erinevusi, leiab, et vaidlusalune ühenduse kaubamärk on varasema kaubamärgi pelk variatsioon või muudatus.

138 Tuleb märkida, et asjaomaste kaubamärkide sõnaline osa on väga eristav, kuna see on väljamõeldis ning ei kirjelda sugugi riisi. Neil asjaoludel on paratamatult tõenäoline, et menetlusse astuja kliendid, puutudes kokku riisiga, mida tähistab sama sõnaline osa ja elevandi pea, omistavad selle riisi kaubandusliku päritolu elevandi kujutise erinevustest hoolimata menetlusse astujale.

139 Vastupidi hageja väidetele ei tulene vaidlustatud otsusest, et apellatsioonikoda on jätnud täiesti arvestamata elevandi pea kujutise erinevustega. Kuigi vastab tõele, et apellatsioonikoda ei ole nende kujutiste vahelisi erinevusi sõnaselgelt analüüsinud, tuleb siiski rõhutada, et apellatsioonikoda ei ole leidnud, et asjaomased kaubamärgid on visuaalselt identsed, vaid üksnes seda, et „visuaalselt on need väga sarnased”

(vaidlustatud otsuse punkt 46). Seda järeldust õigustab inglis- ja hiinakeelse identse sõnalise osa ning elevandi pea kujutise olemasolu.

140 Seoses hageja argumendiga, et menetlusse astuja oleks pidanud esitama tõendi segiajamise konkreetsete juhtumite kohta, tuleb märkida järgmist. Ühendkuningriigi õiguse kohaselt tuleb kohtul teha kindlaks, kas on tõenäoline, et asjaomast avalikkust eksitatakse. Segiajamise konkreetsed juhtumid võivad olla selle hindamisel kasulikud, kuid kohtuotsus ei sõltu üksnes või peamiselt selliste tõendite uurimisest (Parker-Knoll Ltd *vs*. Knoll International Ltd (1962) R.P.C. 265, 285, 291 HL).

141 Tõendite puudumine segiajamise konkreetsete juhtumite kohta võib mängida rolli niivõrd, kuivõrd on võimalik, et see asjaolu on tähise hõivamise hagi menetlemisel hageja kahjuks, kui kostja kaubad on ilmselgelt olnud turul pikka aega (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, punktid 10–13). Siiski on tõendite puudumine segiajamise konkreetsete juhtumite kohta tihti kergesti selgitatav ning harva on tegemist määrava teguriga (Harrods Ltd *vs.* Harrodian School Ltd (1996) R.P.C. 697, 716 CA).

142 Tõesti võib olla ka nii keerulisi juhtumeid, et kohtul ei ole võimalik jõuda otsusele ilma tõendita eksitava esituse olemasolu kohta (vt selle kohta AG Spalding & Bros *vs.* AW Gamage Ltd (1915) R.P.C. 273, 286).

143 Siiski leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 47 käesoleval juhul õigesti, et igal juhul peavad varasema kaubamärgiga kokku puutunud tarbijad vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi all müüdavat riisi menetlusse astuja müüdava riisiga identseks. Arvestades sõnalise osa identsust ja seda, et asjaomaste kaubamärkide kujutisosal on

esitatud elevandi pea, saab sellele järeldusele tulla juba ainuüksi elevandi peade võrdlemise põhjal. Sellises olukorras ei saa tõendite puudumist segiajamise konkreetsete juhtumite kohta pidada määravaks teguriks.

144 Eeltoodust tuleneb, et käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda õigesti, et tegemist on eksitava kujutamisega ning menetlusse astujal ei olnud vaja esitada tõendeid segiajamise konkreetsete juhtumite kohta.

– Kahju või kahju tekkimise tõenäosus

145 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 49, et kuna menetlusse astuja on tõendanud, et teataval kaubamärgil, mis on vaidlusaluse ühenduse kaubamärgiga väga sarnane ning mis hõlmab identseid kaupu, on Ühendkuningriigis maineväärtus, siis on mõistlik järeldada, et menetlusse astuja võib kanda kahju.

146 Hageja sõnul leidis apellatsioonikoda vääralt, et kahju on tekkinud, kuna sellise kahju kohta ei ole tõendeid ega väiteid esitatud. Apellatsioonikoda lähtus üksnes sellekohastest eeldustest.

147 Tuleb märkida, et siseriiklikust kohtupraktikast tuleneb, et tähise hõivamise hagi menetlemisel ei ole hageja kohustatud kahju tekkimist tõendama. Piisab kahju tekkimise tõenäosusest.

148 Eksitav kujutamine, mille tagajärjel võib asjaomane avalikkus arvata, et tähise hõivamise menetluse kostja kaubad on hageja kaubad, võib juba oma olemuse poolest tekitada hagejale kahju, kui hageja ja kostja tegevusalad on suhteliselt sarnased (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, punkt 4.13).

149 Käesoleval juhul on tuvastatud, et asjaomased kaubad on identsed ning et oluline osa menetlusse astuja klientidest võib arvata, et hageja poolt vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi all müüdav riis pärineb menetlusse astujalt. Neil asjaoludel on ilmselgelt tõenäoline, et menetlusse astuja kaupade läbimüük väheneb, kuna eksituse tõttu ostavad tema riisi osta soovivad kliendid hageja riisi.

150 Seega leidis apellatsioonikoda õigesti, et kahju tekkimine on tõenäoline.

151 Seetõttu tuleb teine väide tagasi lükata ja jätta hageja hagi tervikuna rahuldamata.

2. *Menetlusse astuja teine ja kolmas nõue*

152 Menetlusse astuja palub teise ja kolmanda nõudega lisaks või teise võimalusena ühelt poolt tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kuivõrd apellatsioonikoda järeldas selles, et tähise hõivamine tuleb teha kindlaks ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise

kuupäeva seisuga, ning teiselt poolt muuta kõnealust otsust nii, et selle küsimuse lahendamisel tuleb lähtuda kaubamärgi esmakordse kasutamise ajast.

153 Selles osas piisab, kui meenutada, et eespool punktides 97–100 esitatud kaalutlustest tulenevalt leidis apellatsioonikoda õigesti, et kuupäev, mille seisuga pidi menetlusse astuja maineväärtuse omandamist tõendama, on ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäev. Määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 punkti a sõnastusest tuleneb selgesti, et varasema tähisega seotud õigused peavad olema omandatud enne seda kuupäeva.

154 Seega tuleb menetlusse astuja teine ja kolmas nõue tagasi lükata, ilma et Üldkohus peaks langetama otsuse küsimuses, kas need on vastuvõetavad hoolimata sellest, et nendes ei taotleta vaidlustatud otsuse resolutsiooni muutmist.

3. *Menetlusse astuja nõuded, milles viidatakse vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjustele*

155 Tuleb meenutada, et uusi väiteid esitavates märkustes palub menetlusse astuja vaidlustatud otsuse tühistamist niivõrd, kuivõrd selles sedastati, et määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis a ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjusel tuginev väide on vastuvõetamatu. Menetlusse astuja palus ka vaidlustatud otsust muuta, nii et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjustele tuginevad väited tunnistatakse vastuvõetavaks ja põhjendatuks,

ning et vaidlusalune ühenduse kaubamärk tunnistatakse kehtetuks asjaomase ühe või teise või mõlema täiendava väite alusel (vt eespool punkt 26).

156 Menetlusse astuja märgib selles osas, et apellatsioonikoda eksis, kui ei teinud nende kahe punkti osas otsust tema kasuks, ning et apellatsioonikoda oleks pidanud tunnistama asjaomase kaubamärgi nende kahe täiendava põhjenduse alusel kehtetuks.

157 Menetlusse astuja esitas need uued väited ja nõuded pärast seda, kui eespool punktis 22 viidatud kohtumäärusega Golden Elephant Brand tunnistati tema poolt vaidlustatud otsuse peale esitatud iseseisev hagi vastuvõetamatuks. Menetlusse astuja leiab, et uued väited on vastuvõetavad, kuna need põhinevad õiguslikel ja faktilistel asjaoludel, mida on kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses menetluse käigus käsitletud. Menetlusse astuja sõnul on eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand uus faktiline ja õiguslik asjaolu.

158 Hageja ja ühtlustamisamet paluvad need väited tagasi lükata. Hageja leiab eelkõige, et tegemist ei ole „uute väidetega" kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses, kuna need on samad õigusväited, mille esitas Hoo Hing kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand, ning mis lükati tagasi. Hageja sõnul ei saa selle kohtumäärusega tulemuslikult põhistada argumenti, mille kohaselt kõnealune kohtumäärus tingis sellise piisava ja asjakohase „muutuse õiguses või asjaoludes", millest „tulenevad" asjaolud võivad õigustada toimiku uut läbivaatamist. Ühtlustamisamet väidab muu seas, et uued väited esitati hilinenult ning seega on need vastuvõetamatud.

159 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 2 on intellektuaalomandi õigustega seotud menetluses menetlusse astujatel samad

menetlusõigused kui pooltel ning nad võivad esitada ka pooltest sõltumatuid nõudeid ja väiteid. Kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt võib menetlusse astuja oma vastuses nõuda vaidlustatud otsuse tühistamist või muutmist punktides, mida hagiavalduses ei ole esitatud, ning esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole esitatud.

160 Käesoleval juhul ei ole menetlusse astuja oma vastuses asjaomaseid nõudeid kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt esitanud.

161 Vastavalt kodukorra artikli 48 lõikele 2 ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus, kusjuures otsus väite vastuvõetavuse kohta tehakse lõplikus kohtuotsuses.

162 Seega tuleb kontrollida, kas käesoleval juhul esineb uus õiguslik või faktiline asjaolu, mis võimaldab menetlusse astujal menetluse käigus esitada uusi väiteid.

163 Tuleb märkida, et käesoleval juhul ei takistanud objektiivselt miski menetlusse astujal esitada oma vastuses väiteid, mida ta esitas oma 17. detsembri 2009. aasta märkustes. Menetlusse astuja jättis need esitamata põhjusel, et ta oli esitanud samad väited vaidlustatud otsuse peale esitatud iseseisva hagi raames kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand.

164 Siiski oleks menetlusse astuja advokaat võinud teada, et tema esitatud hagi on vastuvõetamatu.

165 Selles osas tuleb märkida, et menetlusse astuja viitab esiteks asjaolule, et eespool punktis 22 viidatud kohtumääruses Golden Elephant Brand täpsustas Üldkohus, et mitmel alusel ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev menetluspool, kelle kasuks on otsus tehtud ainult ühele alusele tuginedes, ei saa Üldkohtule hagi esitada. Tuleb siiski rõhutada, et Üldkohtu põhjendus selles kohtumääruses rajanes väljakujunenud kohtupraktikal, nimelt Üldkohtu 11. mai 2006. aasta määrusel kohtuasjas T-194/05: TeleTech Holdings *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet - Teletech International (TELETECH INTERNATIONAL) (EKL 2006, lk II-1367), ja Üldkohtu 22. märtsi 2007. aasta otsusel kohtuasjas T-215/03: Sigla *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet - Elleni Holding (VIPS) (EKL 2007, lk II-711).

166 Teiseks väidab menetlusse astuja, et eespool punktis 22 viidatud kohtumääruse Golden Elephant Brand punktis 40 leidis Üldkohus, et menetlusse astujal oli võimalik käesolevas menetluses tugineda väidetele, mis olid esitatud kõnealuse kohtumääruse aluseks olnud kohtuasjas. Selles osas tuleb märkida, et eespool punktis 22 viidatud kohtumääruse Golden Elephant Brand punktis 40 piirdus Üldkohus kodukorra artikli 134 sisu selgitamisega, et vastata selles asjas Hoo Hingi esitatud argumendile, mille kohaselt tuleb viimasel esitada vaidlustatud otsuse peale hagi, kuna ei ole sätet, mis lubaks poolel, kelle kasuks on otsus tehtud, esitada Üldkohtule vastuhagi pärast tähtaja möödumist, mille jooksul apellatsioonikoja vaidluse kaotanud pool peab esitama hagi (vt eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus Golden Elephant Brand, punktid 22, 39 ja 40).

167 On tõsi, et ajal, mil menetlusse astuja esitas oma vastuse, ei olnud Üldkohus menetlusse astuja iseseisvat hagi vastuvõetamatuse tõttu veel läbivaatamata jätnud. Kui ka eeldada, et menetlusse astuja sai õiguslikust olukorrast teada alles pärast eespool punktis 22 viidatud kohtumäärusest Golden Elephant Brand teavitamist, ei kujuta see asjaolu siiski endast uut faktilist või õiguslikku asjaolu. See, et pool on saanud

faktilisest asjaolust teada Üldkohtu menetluse jooksul, ei tähenda, et nimetatud asjaolu kujutab endast faktilist asjaolu, mis ilmnes kohtumenetluse käigus. Need andmed ei tohi olla olnud poolele varem kättesaadavad (Üldkohtu 6. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas T-139/99: AICS *vs.* parlament, EKL 2000, lk II-2849, punkt 62). Seda enam ei saa asjaolu, et pool sai õiguslikust olukorrast teada alles menetluse käigus, kujutada endast uut faktilist või õiguslikku asjaolu kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses.

168 Käesoleval juhul oleks menetlusse astuja advokaat vastuse koostamise ajal pidanud teadma, et tema esitatud iseseisev hagi on vastuvõetamatu, ning samuti pidi ta olema teadlik kodukorra artikli 134 sätetest.

169 Seega ei ole uut õiguslikku või faktilist asjaolu kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses, mis võiks õigustada menetlusse astuja uute väidete esitamist.

170 Eeltoodust tuleneb, et menetlusse astuja esitatud uued väited ning nendega seotud nõuded tuleb vastuvõtmatuse tõttu tagasi lükata.

171 Mis puutub menetlusse astuja ettepanekusse tõstatada vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjustega seotud väited omal algatusel, siis piisab, kui märkida, et Üldkohtu õigus uurida väiteid omal algatusel piirdub üldisel huvil põhinevate väidetega (Üldkohtu 8. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-44/00: Mannesmannröhren-Werke *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-2223, punkt 126). Käesolevas asjas käsitletavad väited puudutavad sisulisi, mitte üldisel huvil põhinevaid küsimusi.

Kohtukulud

172 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Üldkohus võib kodukorra artikli 87 lõike 3 kohaselt otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.

173 Käesoleval juhul on hageja kohtuvaidluse kaotanud, samas kui menetlusse astuja on kohtuvaidluse võitnud esimese väite osas, kuid selle kaotanud teise ning kolmanda väite ning nõuete osas, mis puudutavad vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjuseid.

174 Tuleb märkida, et menetlusse astuja nõuded, mille osas ta kohtuvaidluse kaotas, on teisejärgulised võrreldes hageja nõudega vaidlustatud otsus tühistada ning menetlusse astuja esimese nõudega jätta hagi rahuldamata.

175 Peale selle tuleb jätta rahuldamata menetlusse astuja nõue, milles palutakse mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt, kuna viimane on kohtuvaidluse võitnud.

176 Eeltoodut arvestades leiab Üldkohus, et asjaolusid õiglaselt hinnates tuleb otsustada, et hageja kannab oma kohtukulud ise, ühtlasi kannab ta ühtlustamisameti kohtukulud

ja poole menetlusse astuja kohtukuludest ning menetlusse astuja kannab poole oma kohtukuludest.

177 Mis lõpuks puutub menetlusse astuja taotlusesse otsustada eespool punktis 22 viidatud määruse Golden Elephant Brand aluseks olnud kohtuasja kulude jaotus hiljem, siis juhul, kui tehakse otsus kogu kehtetuks tunnistamise menetluse kohta, piisab sellest, kui märkida, et nimetatud kohtuasjaga seotud kulude kohta tehti otsus juba asjaomases kohtumääruses ning et see lahend muutus lõplikuks, kuna ükski pool ei ole selle peale kaebust esitanud. Menetlusse astuja asjaomane taotlus tuleb seega jätta rahuldamata.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta rahuldamata Hoo Hing Holdings Ltd nõuded, milles palutakse osaliselt tühistada ja muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 7. mai 2008. aasta otsus (asi R 889/2007-1), mis käsitleb Hoo Hing Holdings Ltd ja Tresplain Investments Ltd vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

3. Tresplain Investments kannab oma kohtukulud ise, ühtlasi kannab ta ühtlustamisameti kohtukulud ja poole Hoo Hing Holdingsi kantud kohtukuludest. Hoo Hing Holdings kannab poole oma kohtukuludest.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. detsembril 2010 Luxembourgis.

Sisukord

Asjaolud . . . . . II - 5667

Poolte nõuded . . . . . II - 5674

Õiguslik käsitlus . . . . . II - 5677

1. Hageja nõuded . . . . . II - 5677

Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 40/94 artiklite 73 ja 74 rikkumisele . . II - 5678

Esimese väite esimene osa, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 74 rikkumisele . . . . . II - 5678

– Poolte argumendid . . . . . II - 5678

– Üldkohtu hinnang . . . . . II - 5680

Esimese väite teine osa, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 73 ja artikli 74 lõike 1 lõpuosa rikkumisele . . . . . II - 5685

– Poolte argumendid . . . . . II - 5685

– Üldkohtu hinnang . . . . . II - 5687

Teine väide, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 rikkumisele . . . . . II - 5693

Poolte argumendid . . . . . II - 5693

Üldkohtu hinnang . . . . . II - 5694

– Sissejuhatavad märkused . . . . . II - 5694

– Maineväärtus . . . . . II - 5697

– Eksitav kujutamine ..... II - 5704

– Kahju või kahju tekkimise tõenäosus ..... II - 5710

2. Menetlusse astuja teine ja kolmas nõue ..... II - 5711

3. Menetlusse astuja nõuded, milles viidatakse vastavalt määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud kehtetuks tunnistamise põhjustele ..... II - 5712

Kohtukulud ..... II - 5717